

Forfatter: Christian Frederik

Titel: BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Christian Frederik (1815-01-22)

Citation: Christian Frederik: "BREV TIL: Anker, Carsten Tank FRA: Christian Frederik (1815-01-22)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 129. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000054.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

1.

Augustenborgd. 22. Jan. 1815.

Min kjære Anker.

Jeg har modtaget i Torsdags d. 19. Januar Deres over Kjøbenhavn sendte Depeche af 24. Novbr. med Bilag. I Fredriksværn havde jeg allerede modtaget Depecherne af Septbr. og Oktbr. Maaned samt fra Altona Deres med Posten sendte Brev af 31. Decbr. og idag Deres seneste af 9. Januar. Der mangier mig altsaa Brevet af 5. Decbr. og det af 15. Decbr.

Ubegribeligt er det, at Statsraadet ei bar tilskrevet Dem i hele Aarets Løb. Af Statsraadets Skrivelser af 5. d. M. til Stortinget ser jeg, at det bar tilkjendegivet Dem, at Deres Sendelse er tilendebragt, samt at det indstiller til Stortinget om en Garanti af 6—8000 Lstrl. for Deres Gjæld i England kunde tilstaaes Dem.

De er ikke mere nævnt blandt Statsraaderne, og det er vist saare rigtigt, at De selv har søgt Deres Afsked derfra. Ponte-Corvos Ytringer til Deres Broder og Søn er Dem bekjendte og tydelige nok. I det Svar, som han tilskrev mig, da jeg skriftligen besværede mig over, at de hemmelige Artikler af Konventionen mod Tro og Love og mod givet Løfte var bleven bekjendtgjorte endog med Urigtigheder, lader han indflyde efter at have anket over, at jeg under 11. Oktbr. — hvilket han har seet af Deres [opsnappede] Depeche — har givet Dem Instruktioner:

„Cette occasion me met à même d'instruire V. A. R. qu'une dépêche de Casten Anker au conseil d'état Norvégien porte que V. A. R. lui avait écrit de Fredriksværn en date du 11 Octobre s. 130 pour lui donner des instructions relatives à la politique de la Norvège.

Je pense que le traité de Kiel, les conventions de Moss, l'acte d'abdication de V. A. R., enfin le décret de la réunion de la Norvège à la Suède pouvaient être mis au rang des titres assez légitimes pour déterminer V. A. R. à ne plus diriger les démarches de Mr. Anker.

Si Elle s'intéresse encore à ce vieillard, qui du reste est recommandable par ses mallieurs, ses connaissances et ses talents, V. Altesse Royale trouvera que Mr. Anker a besoin de toute la clémence du Roi pour éviter d'être traduit devant les tribunaux."

[Ved denne Anledning kan jeg meddele D. K. H., at en Depeche fra Casten Anker til det norske Statsraad udviser, at D. K. H. under 11. Oktbr. har tilskrevet ham fra Fredriksværn for at give ham Instruktioner angaaende Norges Politik.

Jeg gaar ud fra, at Traktaten i Kiel, Konventionerne i Moss, D. K. H.s Frasigelsesakt samt Foreningsakten mellem Sverige og Norge kan anføres som tilstrækkelige Grunde for at bestemme D. K. H. til ikke længere at lede Hr. Ankers Foretagender.

Dersom D. K. Høihed endnu interesserer sig for denne Olding, som forresten anbefaler sig ved sin Modgang, sine Kundskaber og sine Talenter, vil De være enig i, at Hr. Anker i høi Grad tiltrænger Kongens Naade, ifald han skal undgaa at blive ført for Domstolene.]

Jeg svarer ham ikke, ellers skulde jeg gjøre ham opmærksom paa, at Konstitutionen fuldkommen sikrer den borgerlige Frihed, og at inffen norsk Ret vilde fordømme Dem for de Skridt til Landets Bedste, som De har foretaget forend Foreningen — de maatte være nok saa stridende mod Sveriges Interesse. Personen maa nu true saa meget, han vil, han vover ei at træde Konstitutionen for nær, og Deres Navn, som nu er saa meget i Velten, sikrer Dem for personlig Overlast.

Hvad Edens Aflæggelse angaar, da er det jo ikke til Sverige, at denne gjøres, men til Norges Konstitution; alle væsentlige Rettigheder er jo Nationen sikret, uagtet Kongen tillige er Konge over Sverige. Jeg fortænker ingen Nordmand, at han s. 131nu, da Nationens Repræsentanter bar antaget og besvoret Konstitutiocen, og Kongen føier sig derefter. Ikkedestomindre maa det være Dem yderst krænkende at bevæge Dem til dette Skridt, det indser jeg. Tjene under saadan Eyrste, det maatte Pokkeren; men leve rolig og passe sine Eiendomme, hvorfor ikke det? løvrigt ved De, hvad Sindelag De bar at vente hos Ponte-Corvo.

At lade sig naturalisere i England giver Dem ingen Sikkerbed imod svensk Voldsomhed, tvertimod, og formedelst den Del i Borgeranliggender, som man altid vil beskyldte Kongen af Danmark for, tror jeg ikke, at han er disponeret at vise Dem nogen Favør, og hvis han ei kan eller vil give Dem Amtmandskabet [over Laurvig], er De nok heller ikke saameget porteret derfor.

Var jeg paa Danmarks Trone, vilde jeg glæde mig for Staten at sikre sig en saa duelig og virksom Embedsmand. Jeg vilde bruge Deres Talent i Handelsdepartementet eller i Statsraadet. Jeg vilde ogsaa med Tillid overdrage Dem Opgjørelsen mellem Danmark og Norge.

Ved den af Dem saa meget frygtede Sukcessionsforandring bar det ingen Nød. Det har udentvivi været Ruslands Hensigt. Gresandterne¹ truede, som De ved, med Arveløshed. Kancelliets Betænkning blev derover hørt, og det fraraadede et saadant Skridt, som stred imod Kongeloven, baade af Retsgrunde og af politiske Grunde. Efter Gresandternes¹ Tilbagekomst fra Norge var der ikke mere Tanke derom, og Kongen bar stedse vægret sig for et saadant Indgreb i Kongeloven. Dette vil han sikkert fremdeles gjøre. Aldrig vilde sligt kunne ske uden mit Samtykke eller og med Void, hvilket under Danmarks nuværende Forhold ei er at vente.

Dette Land maa helde fast til Storbritannien, thi i en Krig mellem denne Stat og Rusland er Sjælland altid Nøglen til Østersøen, som Englænderne maa vide i Venners eller deres egne Hænder.

Denne Sandhed har avlet Forventning om et muligt Bytte af Sjaælland mod Hannover. Ei beller tror jeg, at Kongen s. 132villigede heri, ihvorvel det kunde have endel for sig. Men et har det altid imod sig, det er: at afsondre Danmark fra Norden og fra al Tanke paa at vinde det Tabte og mere end det igjen, naar den franske Race ikke mere regjerer der.

9

Skulde De bestemme Dem til at blive fra Norge, da maa De være i en Stilling, saa Ponte-Corvo ikke vover at lade sin Galde og onde Villie fri Ytring mod Dem; kort sagt, De maa være engelsk.

Kongen har med megen Tilfredshed erfaret min Forlovelse med hans Søsterdatter, som han inderligen elsker. At den vil ndgjøre mit Livs Lykke, kan jeg ikke tvivle om. Caroline er saa inderlig blid og god, og vi elsker hinanden fast. De har Ret i at ønske mig Lykke fremfor Storhed.

Det gjør mig ondt for Erik, at han nu er kommen ind i det Wedelske Slæng; nn er det vel forgjæves at faa ham herved, og som jeg hører er Bruden bestemt paa at følge ham, som en Hustrn jo bør følge sin Mand.

Jeg forbeholder mig næste Grang at skrive Dem noget ndforligere til om Begivenhederne i Norge. Konstitutionen kan ikke andet end bifaldes af Dem.

Mit Portræt¹ finder jeg vel stukket, men noget magert i Ansigtet. Den norske Uniform fordrer jo den norske Titel, men nu passer den jo ikke mere at anbringe. Ideen med Eidsvold [i Baggrnnden] har været mig kjær.

Hav den Grodhed at sende mig Tegninger af moderne 4-sædige Kareter.

Med Længsel ventes Brev fra Dem til Deres Ven

C. F.